

BUTLLETÍ

**de l'Associació d'Alumnes
Obrers de l'Escola Industrial
de Vilanova i Geltrú**

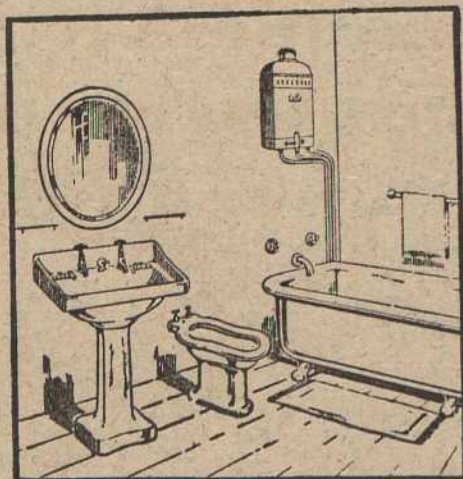

Publicació mensual

**Portaveu de
l'Associació**

Bañeras Lavabos
Calentadores
Waters Bidets
Cuartos de baño

WATER-CLOSETS
sin depósito
por medio del
Fluxómetro
"Iberia"

Funcionamiento
admirable

Calentadores "IRIS"
para cuarto de baño

Inexplosibles,
sólidos,
seguros
y de gran
rendimiento

Más de 4.000
instalados en
Barcelona

Garantizados
por 10 años

JAIME SAURET

7, PELAYO, 7

BARCELONA

MATERIALES HIDRAULICOS GRIFFI, S. A.

CAPITAL SOCIAL : 4.000.000 PESETAS

COMPANIA EXCLUSIVAMENTE DEDICADA
A LA ELABORACION DE CEMENTOS BLANCOS
DE ALTA CALIDAD

CEMENTO GRIFFI BLANCO NATURAL

para fabricación de mosaico hidráulico.

CEMENTO GRIFFI PORTLAND BLANCO

de elevada resistencia (Supercemento).

Para fabricación de piedra artificial, estucos
y pavimentos continuos.

Jo SOC UN HOME MOLT
PRÀCTIC I ECONÒMIC

HE SATISFET EL MÀXIM
DELS MEUS DESITJOS
COMPRANT ELS
PANYOS

PER ALS TRAJOS I
ABRICS A LA GRAN
PANYERIA

LA TEXTIL CATALANA

DE LA FÀBRICA
directament al
consumidor, sen-
se intermediaris

ACTUALMENT

esplèndids assortits d'estams garantits des de **40 Ptes.** «corte».

PER A OBTENIR UNA BONA CONFECCIÓ
disposem d'un excel·lent tallador de primer ordre i sols cobrem
60 i 75 Pessetes per les bones «hetxures» d'un vestit.

Panyos - Novetats - Confeccions

La Textil Catalana

Plaça de l'Angel, 1 - BARCELONA - Via Laietana, 25

Butlletí de l'Associació d'Alumnes Obrers de l'Escola Industrial de Vilanova i Geltrú

Portaveu de l'Associació ♦ ♦ ♦ Publicació mensual

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ PER ALS NO SOCIS :	REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ :	Del contingut dels treballs que es presentin per a la seva publicació, en seran respon- sables els seus autors.
Semestre . . . 1'75 Ptes.	Ateneu de Vilanova	
Any 3'50 »	i Geltrú, carrer de	
Número solt. 0'30 »	Sant Pere, núm. 40	

IGNASI IGLESIES

QUAN mor un home com l'Ignasi Iglésies, les multituds es senten envaïdes d'una tristesa profunda, perquè veuen en la desaparició d'aquella personalitat la manca d'un apoi moral per a sostenir la seva energia en moments d'abaltiment. Per això, amb espontània voluntat, sense cap previ acord, tothom acut a engrossir la manifestació imponent que acompanya les despulles a la seva darrera estada. Abans, les manifestacions de condol han estat nombroses i totes han demostrat el sentiment general.

El plany de les multituds, en poques ocasions haurà estat tan justificat com quan el traspàs de l'autor de *La mare eterna*.

Ell anà a cercar en la vida els seus personatges, i els posà a l'escena donant a aquesta tot el caràcter de realitat. Ell enlairà els vells, els oprimits, els perseguits. Fuetjà les injustícies, les hipocresies, els mals cors. Anatematitzà els egoismes i totes les passions malsanes, i lloà en vers i en prosa les veritables virtuts i la pràctica de la bondat com la suprema divisa inspiradora de les relacions humanes.

La gent l'estimava perquè demés de parlar-li al cor, era ell un constant exemple de les idees humanitàries que preconitzava. L'Iglésies era com si diguéssim, demés de l'escriptor que predicava amb l'exemple, l'exemplar d'home en el seu aspecte moral. La consabuda frase de «Fes el que dic i no miris el que faig», que hauria d'ésser prohibida per la immoralitat que tanca, en el nostre concepte, per ésser una invitació a la hipocresia, no resava pel gloriós poeta, Escrivà i parlava, i la ploma i les paraules seves eren els instruments del seu apostolat. Predicava la bondat i era un home bondadós; parlava d'ésser enemic de la injustícia i era justicier en els seus actes; blasfemava de la hipocresia i era un cor franc i lleal; amic dels vells i de la mainada i de tots els desvalguts, amb ells departia hores i hores.

Fou pobre. Ell, qui havia alliçonat els altres, i havia vist cristal·litzar en la vida real els generosos sentiments descrits en algunes de les seves produccions escèniques; que tenia el prestigi i l'aurèola de gran autor dramàtic i excels poeta, era un modest empleat!

Fou trista la vida de l'Iglésies! Fou fecunda, però. Quant s'hi pot aprendre en les obres que escriví!

No és estrany que el poble, qui en vida ja l'estimava, mes era indiferent a les circumstàncies que l'envoltaven, s'hagués sentit sotraguejat en adonar-se que el perdia per sempre, i considerant el buit immens que deixava, hagués fet a l'entorn del seu cadàver aquella imponent manifestació de dol.

En l'aniversari de l'Ignasi Iglésies, ofrenem, com si poséssim sobre la seva tomba un ramell de flors, les paraules precedents, escrites a la seva recordança.

A. ESCOFET I PASCUAL

LA DIADA DEL LLIBRE

EN instaurar-se aquesta festa, hom no comptava, ens sembla, els resultats falaguers que s'obtidrien. No parlem dels avantatges comercials que la festa esmentada proporciona als llibreters. Tan de bo així segueixi i els que viuen de la venda de llibres podran augmentar els seus guanys i a la vegada repercutirà a favor dels autors, que fins ara eren els que menys s'aprofitaven del fruit del seu talent.

Ens referim als resultats falaguers d'ordre espiritual. Totes les coses, si volem que arrelin en el sentir de la gran massa del poble, convé que esdevinguin tradicionals i en establir aquesta festa, s'ha guanyat que l'interès de la gent vers el llibre es manifesti, un dia a l'any, de faisó més intensa que els altres dies.

En efecte, la diada del llibre és esperada per adquirir, quan menys, un exemplar de les obres o de l'obra que l'opinió de la crítica hagi assenyalat més reixida, ja considerada literàriament, ja per les idees que en ella s'hi exposin.

No és necessari remarcar l'avenç que representa dins l'esperit de l'home la reflexió a que la lectura el porta. El canvi, que moltes vegades pot operar-se en els seus sentiments després de la lectura d'un llibre! Més això passa, dissortadament, a una ínfima minoria. Per obtenir que els homes tinguessin una opinió personal de les coses que llegeixen, perquè fossin ben conscients i de la lectura reflexiva de les obres es formés el seu esperit, hi hauria d'haver una instrucció i educació preliminars ben orientades; ben obertes al lliure examen de les coses apreses. Si des de l'escola es seguís aquest sistema, llavors la lectura dels llibres tindria molta més eficàcia i el món caminaria amb més velocitat cap el seu progrés, però progrés que veritablement seria mereixidor d'aital nom en tota la seva amplitud.

Ara és un progrés a mitges. Ara s'avença en mecànica, en electricitat, en aviació i en armaments; però, es camina a pas de tortuga en tot el que fa refe-

rència al progrés que en l'ordre moral i també material, haurien de tenir l'individu i la col·lectivitat.

La ciència ha portat als homes a fendir l'espai, a ajuntar els mars travessant continents; a fer produir per una sola màquina el que produïrien cinquanta homes, els ha dotat en fi, de mitjans per fruir de les bel·leses que la Naturalesa ens prodiga; mes encara no ha pogut desterrar, volem creure més per comprensió que per maldat, les tragèdies públiques i ignorades que arreu del món passen, filles de la nostra organització social plena de defectes i que mereixen, al nostre entendre, una atenció més preferent que altres problemes, com per exemple, anar d'un a altre continent en menys dies que abans o coure el menjar amb fogons elèctrics, que, a fi de comptes, solament serveixen per a que ho tingui una minoria privilegiada.

S'ens dirà que els avenços portaran a la llarga, el benestar. Millor fóra anar més poc a poc i estalviar sofriments, o al menys, que caminés paral·lelament.

Des de l'escola pot fer-se que s'orienti així, i llavors la Diada del Llibre, representarà, més que un gaudi d'una lectura escollida i una adquisició més per a les nostres biblioteques, una data transcendental de progrés evident, pel bé de la Humanitat.

ERNEST RIGOL

ANTOLOGIA D'ESCRITORS VILANOVINS

MANUEL COLOMER I ROVIROSA

(1867-1929)

EL dia 16 del mes en curs morí a Barcelona, on residia, l'escriptor vilanoví el nom del qual encapçala aquestes ratlles, i nosaltres, que apreciem la valor d'aquests modestos conreadors de les lletres, qui amb desinterès i amb constància mai prou lloades, esmercen hores i hores, robades, potser, al descans, per donar esplai al seu esperit i per il·lustrar als demés respecte a fets que per molts romandrien ignorats, essent per altres l'avivament de records plens d'emoció, perquè recreen moments i dates transcendents de la nostra vida, volem honorar la memòria del nostre compatrici, qui, amb el pseudònim de *Pròsper Gàndara*, ha aportat a la història del nostre poble dades ben documentades, fent, a l'entorn de les mateixes, consideracions que, si més no, palesen l'ànima senzilla i ensems amarada d'amor pairal, del periodista vilanoví suara traspasat.

Les cròniques que amb el nom de *Efemérides Villanovesas* ha vingut publicant des de llarg temps en el *Diario de Villanueva y Geltrú* i les que anteriorment publicà, en el mateix periòdic, amb el nom de *El Egipto y el conflicto europeo*, en temps de la gran guerra, bé mereixen, apart d'altres treballs seus, que continuem el seu nom en l'Antologia d'escriptors vilanovins que ens hem proposat anar donant a la llum.

Pròsper Gàndara era, veritablement, un escriptor vuitcentista. La senzillesa d'estil que emprava en els seus escrits i àdhuc les consideracions que l'hi suggerien els fets de la nostra època, retrataven l'home de la centúria passada. Restava això mèrit a lo que escrivia? Ans al contrari, l'hi donava un regust de cosa respectable i alhora posava de manifest d'una manera evident el canvi que ha sofert la nostra literatura i el que s'ha operat en la nostra ideologia, comparades solament amb les corrents literàries i ideològiques que encara preconitzaven molts dels homes que ja passaven dels trenta anys en finalitzar el XIXe segle, i dels quals en *Pròsper Gàndara* era una representació ben genuïna. En aquest sentit, el nostre biografiat no havia evolucionat. Igual el trobàvem ara que quan, molt jove encara, escrivia en vers i en prosa en els setmanaris que sortien a Barcelona a principis de l'últim quart del segle passat.

La tasca periodística de Manuel Colomer és ben extensa. Apart de les cròniques que ja havem esmentat el trobem col·laborant en multitud de periòdics i revistes i quasi sempre emprant el seu pseudònim.

Ens plau de fer constar que en la mateixa edició que el *Diario* hi publicava la notícia de la seva mort, dedicant-li una sentida nota necrològica, hi publicava també una *Efeméride* en la qual l'autor elogiava l'Ateneu vilanoví, i coincidia amb els mots que parlant d'aquell centre publicàrem nosaltres a l'article editorial del BUTLLETÍ del mes passat.

Descansi en pau i rebi la seva família el testimoni de la nostra condolença.

A continuació transcrivim un fragment dedicat al poeta Manuel de Cabanyes, que aparegué en el *Teatre Regional*, edició del 11 de maig de 1895, i dues poesies publicades en dates diferents en la mateixa revista.

E. P.

* * *

MANUEL DE CABANYES

Flor xamosa i prematura que en vincladís jonc s'ostenta i és admirada fins que la impia tramuntana disposa el contrari amb ses fredes alenades, tal fou la vida de Cabanyes sobre la terra, mes, no tan inútil la seva existència a la humanitat de què no deixés algun fruit, poc madur tal volta; però així i tot demostrant amb ell el molt i bo que a disposar de més temps hauria produït. La flor deixà d'existir en ocórrer la seva metamòrfosi en delicat fruit.

Un petit volum, amb dotze úniques composicions poètiques, de veritable i genial poesia, titolat *Preludios de mi lira*, impregnades d'una independència i virilitat poc comunes i que per sí soles retraten de cos enter el caràcter del geni, foren les obres que donà a l'estampa el poeta Cabanyes durant el curt temps de la seva existència.

Enemic de què amb l'afinació pròpia de la rima es malmeti la inspiració espontània i fresca del poeta, moltes de les seves composicions deixen d'ésser rimades i amb el fons d'energia que en elles campeja denoten, que encara que

castellanes per la llengua en què estan escrites, són catalanes per la virilitat que les informa. D'elles digué en Torres Amat: «que si alguna falta s'hi troba és l'excés de geni i l'audàcia de la inspiració».

Poques són les seves obres en quantitat, mes l'entusiasta acollida que tingueren els *Preludios* entre els millors literats del seu temps, que s'apresuraren a felicitar-lo, i el respecte que mereixen als intel·ligents d'avui, demostren que en la pensa de Cabanyes niava l'esperit diví del geni, bressat per la verge i puríssima poesia.

NIUS

Al mig del teu finestral
han fet niu les aurenets
i amb alegroi xerroteig
van cantant la ditxa seva.

Jo, qu'ho veig embadalit,
nostre amor recordo, nena,
i amb ma fantasia oviro
el jorn de nostra gran festa.

Veig que, per l'amor lligats,
farem un niu amb tendresa,
i en ell la ditxa tindrem
com tenen les aurenets.

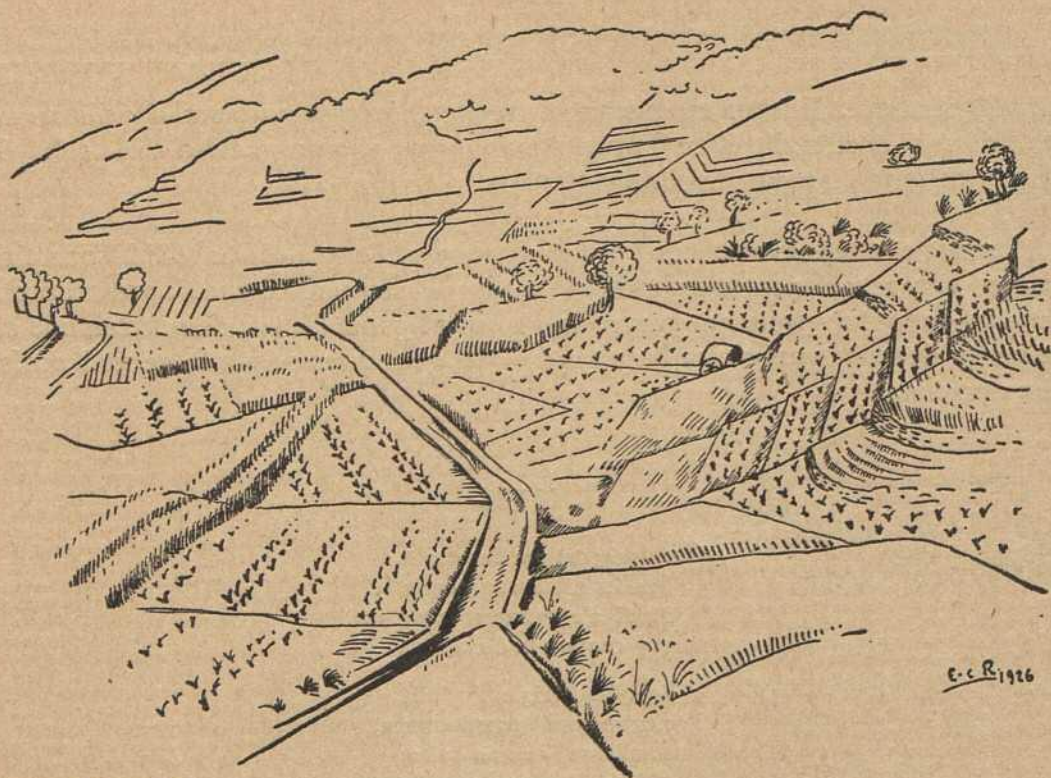
DE NIT

Somniava que tenia
una disputa tal qual,
quan sento una bufetada
que de poc me torna blau.

I una música enfadosa
i el trobar-me'l nas xafat
me demostren que la dava
a un mosquit lladre de sang.

Mes ell altre cop musica
ja'm regala sens fer cas
de l'enuig que li demostro
i sols a mi m'ha fet mal.

Quantes i quantes vegades
al món l'home's sol trobar
que creient fer mal a un altre
ell mateix s'aixafa'l nas!...

Dibuix d'E. C. Ricart

VISIONS DEL PENEDÈS : Costers de la vessant de Canyelles

LA III EXPOSICIO D'ART DEL PENEDES

LA NOSTRA EXPOSICIO

JA la tenim feta la nostra Exposició; no són exaltats projectes ni problemàtiques conjectures, sinó fets palpables, realitats evidents; està ja consumat el fet que ha de reportar-nos grans beneficis i té de deixar una estela gloriosa en la història vilatana, si tots i tothom es porta i comporta com cal i és precís.

La III Exposició d'Art del Penedès, és la nostra Exposició; de l'èxit o decepció que ocasioni la llur celebració en depenen moltes coses que poden reportar dies millors a la nostra amada vila o que resulti del tot inútil l'enorme esforç voluntariós, altruista, admirable, d'uns quants que han posat a contribució tota la seva intel·ligència i bona voluntat, per a que d'una gesta de tanta transcendència en redituïn grans coses bones, no pas que aquesta abrivada resulti treball estèril i que tantes de concepcions falagueres que s'han bastit entorn la nostra Exposició esdevinguin abords monstruosos.

Ja la tenim feta la nostra Exposició; cal que la estimem amb totes les nostres forces, i aquest amor a les coses de casa, que en tan bella proporció ens mostra l'Exposició nostrada, en tots els caires de la vida espiritual, propaguem-lo, empeltem-lo en lo més endintre de l'ànima vilatana, inoculem-lo, i que sigui

com la nova saba que sotraguegi aquest cos social dels nostres temps boi entumit, que sembla decrepit en plena joventut, que sembla inconscient, incapacitat de l'alta missió que li està confiada.

Ja la tenim feta la nostra Exposició; cal que hi portem el nostre escalf, cal que anem a visitar-la, no pas pro fórmula, sinó repetidament, estudiant-la en totes i cada una de les seves interessantíssimes seccions, aturant-nos a cada objecte, que amb tanta munió de preciositats alguna cosa hi trobarem que agullonarà el nostre interès. Però no ens contemem en visitar-la, fem-la visitar, portem-hi als nostres amics i coneguts, escrivim als absents i convidem-los a aquesta festa major espiritual del nostre poble, semblantment com ho farem per altres festes de celebració tradicional, però mancades en absolut de l'alta transcendència que té aquesta nostra Exposició. I ja veureu com tot plegat ens produirà un goig intens pels qui sentim encara en nostres dintres el foc sagrat del patri abolori, i serà com una nova llum fascinadora que produirà un gaudi infinit als erudits i als tècnics, als artistes i als aficionats. Contemplant tant bé de Déu, per nostres dintres hi sentirem com dringa el picarol argentat de gloriuses gestes pretèrites; i aquestes joies, que són com abundosos carréus esparços per a reconstruir amb confiada certitud l'històric monument del nostre clos vilatà, que són testimonis fefaents de la puixança espiritual que havia assolit i que tenim el deure sagrat de conservar i de millorar, ens donarà coratge, ens esperonarà a deixar d'un cop per a sempre aquesta aparent turpitud, aquest deixar fer, i ens sentirem rebullir la sang de les nostres venes, sang que porta encara els gèrmens d'aquelles virtuts cíviques de què n'estaven sadolls els nostres gloriosos precursors, a l'impuls de lo qual feien vibrar arreu el nom de la nostra vila amb les llurs titàniques empreses i les llurs gestes heròiques.

Ja la tenim feta la nostra Exposició; cal que hi portem la mainada, i davant de sos ulls esbatanats, que són com altres tants objectius fotogràfics dels més perfeccionats, mostrem-los-hi la nostra Exposició com si fos un prisma cristallí, que al projectar-hi la llum vivíssima del nostre amor vilatà, destriarà tots els bellíssims colors de l'iris; colors que retindrà l'infant en son cervell i en sa memòria verges, amb tota sa puresa. Tots els colors de l'iris hi tenen cabal comparança: un document, per exemple, podreu mostrar, que serà com el roig viu o la porpra imperial dels fets patriòtics en què s'ha distingit la nostra vila; els colors rosats, o els blaus de cel, els hi trobareu en tants d'objectes que proclamen èpoques de felicitat, d'exuberància i d'intensa alegria populars; altres documents seran, com el verd esmeragda, d'un comble de projectes i d'il·lusions vilatanes; el groc reial el trobareu per tots els recons del palau de l'Exposició, aquella opulència i riquesa de mobles i objectes varis, que proclamen l'època de més floreixement de la nostra Vilanova, llavors que per renom tenia el de l'Havana xica; tots els colors hi tenen llur correspondència, fins el morat intens de les guerres, calamitats, persecucions, dols i desgràcies, per les que ha tingut de travessar el nostre poble que allí, en sengles volums i documents varis, s'hi troben consignats.

Ja la tenim feta la nostra Exposició; cal que la divulguem entre els nostres i entre els forasters per tots els mitjans de publicitat que tinguem al nostre abast. Aquesta opulenta manifestació de la Vilanova dels nostres amors, que la presenta pletòrica d'energies i sadollant de la més alta espiritualitat artística i literària, cal que l'aixequem com bandera flamejant, entorn de la qual s'hi enrolin tots els patricis conscients i sobretot les nostres estudioses joventuts, que són, indiscutiblement, els futurs grans homes vilanovins.

A. PUJOL I BERNADÓ

* * *

FESTIVAL

EL dia 29 del mes en curs, va celebrar-se en el Teatre Apolo el festival artístic organitzat pel Comitè Directiu i les Comissions executives de la III Exposició d'Art del Penedès, festa que pot considerar-se com a preliminar, ja que, amb motiu de l'esmentat certamen, hi ha el projecte de celebrar alguns altres actes del mateix caràcter.

Amb la celebració d'aquest festival que anem a ressenyar, hem tingut, nosaltres, que encara som joves, l'agradosa avinentesa de poder constatar el talent musical d'un il·lustre vilanoví, a qui coneixíem solament de referències, i que ara, amb motiu d'haver escoltat algunes de les seves obres, sentim per ell l'admiració que realment mereix. Ens referim al qui fou eximi compositor, Antoni Urgellés, qui demostrà posseir amplis coneixements d'art musical, com ho palesen les seves obres, totes elles plenes de color, i que avui, encara que produïdes en una època en què els procediments musicals eren molt diferents dels d'ara, es frueixen amb delectança, per la destresa de la seva construcció i per la inspiració amb la qual foren creades.

El programa fou molt variat i a la concurrència li feu passar el temps sense cansanci, perquè va saber combinar-se amb encert.

A la primera part els joves Marius Montserrat (piano) i Enric Pascual (violoncel·lo) interpretaren les peces *Concert en sol major*, de G. Golterman, i *Chanson Indoue*, de Rimsky Korsakof, que foren executades de faisó acurada, demostrant els dos artistes esmentats disposicions excel·lents per a seguir amb èxit la seva carrera musical.

La lectura de poesies d'autors vilanovins i d'assumptes referents a Vilanova, corregué a càrrec del jove actor aficionat D. Antoni Anguera i de les senyoretes Neus Martínez Gracia i Teresa Miró. El primer llegí la composició *Oda a Vilanova*, original del qui fou fundador del Teatre Català, Frederic Soler (*Pitarra*); llegí després les composicions *Jo i la criada* i *Cançó del fadrí*, degudes a la musa festiva de Josep Verdú i Feliu (*Gestus*), poeta vilanoví del vuitcents. La senyoreta Martínez Gracia recità la poesia *La canción nueva*, del malaguanyat i pulcre literat vilanoví Joan Mas i Pi; seguí després la senyoreta Miró amb la lectura de les composicions *La petite Raquel*, *Rosa miniatura* i *Dissabte, dolça promissió*, de les quals és autor el nostre compatrici Francesc Gumà i Carreras,

que morí essent molt jove i que era ja una esperança en el conreu de les belles lletres.

Músics i rapsodes reberen els aplaudiments de la concurrència.

La segona part fou dedicada a honorar la memòria del compositor vilanoví Antoni Urgellés, de qui ja hem parlat anteriorment.

Una orquestra, integrada per trenta professors i sota l'experta batuta del mestre D. Francesc Montserrat, executà les obres *Laura* (simfonia), *La Salvaje* (dansa), *La Ninfa* (simfonia), *Viva mi tierra* (bolero) i *La Romántica* (simfonia), donant-les-hi una execució perfecta. El públic acollí amb llargs i entusiastes aplaudiments la vàlua musical de les obres esmentades i la tasca dels executants, devent fer especial menció de la primera i de la segona, en les que el talent artístic del mestre Urgellés es posa veritablement de relleu.

Abans de començar la interpretació, el senyor Anguera llegí una sentida poesia, original del qui fou inspirat poeta i autor dramàtic, Conrat Roure, dedicada al compositor vilanoví.

Per fi de festa i com a tercera part del programa, la secció artística de l'Orfeó Vilanoví representà l'aplaudida sarsuela *El Santo de la Isidra*, celebrant la concurrència els xistus de l'obra i aplaudint la labor dels seus intèrprets.

Una vetllada simpàtica fou la que acabem de ressenyar, per la qual va aplegar-se en l'ampli teatre nombrosíssima concurrència, prestant així la seva cooperació moral i material a l'obra de la III Exposició d'Art del Penedès, per a la qual Vilanova tota s'ha d'interessar.

El Comitè Directiu, les Comissions executives, totes les entitats de la vila, i els que treballaren en la vetllada, mereixen els nostres aplaudiments, que sincerament els hi tributem.

El Comitè Directiu i les Comissions organitzadores de l'Exposició, han autoritzat la publicació de les notes que seguidament es detallen, per tal de què tothom es pugui fer càrrec de la importància de cada Secció de les que integraran el Certamen, sense perjudici de publicar més endavant el Catàleg complet de cada Secció.

ART MODERN

Secció de Pintura.—Hi col·laboren els artistes senyors: A. Bartés, P. Boada, Ll. Brunet, A. de Cabanyes, A. Carbonell, R. Casas, M. Claramunt, R. Clausells, E. Comas, Carme Cortés, F. Domingo, J. Ferrer, J. Figueres, O. Galcerán, M. Güell, J. Llaverías, J. Marimón, J. de Martí Garcés, E. Meifren, J. Mir, M. Miralles, C. de Moy, Carme Olivella, I. Pascual, E. Pascual, M. Dolors Prats, M. Puig Peruchó, J. F. Ráfols, P. D. Ramón, E. C. Ricart, E. Roig, A. Romagosa, J. Rovira, S. Rusñol, Carme de Saavedra,

A. Sisquella, J. Sunyer, M. Torrents, A. Torres Fusté, M. Utrillo, J. Vidal, R. Vives, i alguns més.

Secció de Dibuixos, Gravats i Caricatures.—S'estan recollint exemplars de diferents vilanovins que han dedicat llurs activitats en aquestes manifestacions d'art, i els encarregats d'aquest aplegament estan esperançats de poder mostrar coses de veritable interès artístic.

Secció d'escultura.—Fins al moment de compondre aquesta nota hi figuren les següents firmes: P. Jou, C. Mimó, M. Romagosa i D. Torrents.

Secció de Fotografia artística.—Estarà formada per una interessant col·lecció constituïda amb les aportacions dels senyors: J. Artigues, A. Baiges, Espinal, A. Foradada, A. Gilabert, S. i J. Gumá, J. Ill, F. Juandó, M. Marcé, E. Rabentós, F. Rodríguez, J. Saburit, Mn. Ll. Vendrell, i alguns més.

Secció de Ceràmica.—Es disposa de les col·leccions particulars dels senyors: Casals Fabré, Font, Foradada, Mir, i germanes Rossell.

Secció de Ferros.—Hi han ofertes dels senyors: Baiges, Font, Ortoll, Pujol, G. Rosell, i d'altres no classificats encara.

Secció Litúrgica.—Ultra els oferiments dels senyors Rectors de diverses parròquies, de les Associacions i de les Confraries, hi ha ofertes de les famílies següents: Morgades, Montserrat i Ortoll, comptant, demés, amb altres objectes encara no classificats.

ART ANTIC

Secció Mobiliària.—Les ofertes són nombrosíssimes, però com solament es podran montar pocs interiors en relació a la gran quantitat de mobles i altres objectes posats a disposició del Comitè Directiu, és impossible de precisar els noms de les famílies amb les joies de les quals hom podria bastir una instal·lació íntegra.

Secció de Pintura.—Semblantment a lo manifestat en l'apartat anterior, la llista i noms d'autors i propietaris no es podrà indicar fins a

l'ésser catalogat convenientment, si bé pot avançar-se que n'hi haurà bella proporció.

Secció de Música.—Encara que falta molt per aplegar i catalogar es pot manifestar que es compta amb obres originals dels mestres vilanovins: Puig, Urgellés, Sans i Planes, com també d'altres autors, i instruments i objectes oferts de les col·leccions: Cabanyes, Montserrat, Nadal, etc.

Secció de Bibliografia.—Amb tot i que ja ha estat publicada la relació dels arxius i bibliòfils que cedeixen llurs obres, és grat de recordar que són: Arxiu parroquial de la Geltrú, Ateneu, Cabanyes, Capitàn, Carbonell, Cassanyes, Escofet, Ferrer, Ferret, Figueras, Foradada, Fusté, Galcerán, Milá, Ortoll, Pujol, Ráfols, Germanes Rossell, Soler, etc.

SECCIÓ DE FOTOGRAFIA

La Comissió organitzadora de la Secció d'Art fotogràfic que figurarà entre les altres modalitats de l'Art que aquesta exposició permetrà de posar de manifest, compta amb valuosa col·laboració, la qual donarà major extensió i qualitat a la Secció de Fotografia.

GUSTAU STRESSEMANN

EL dia 3 del mes en curs morí el ministre d'Afers Estrangers d'Alemanya, Dr. Stresseman, havent causat, el seu traspàs, general sentiment a tot el món per la significació i relleu que en aquests últims temps havia tingut la figura d'aquell eminent polític, partidari de la pau.

Davant del cadàver d'un polític, per famós que sigui, deixem que les notes necrològiques a la seva memòria les escriguin els periodistes, la tasca dels quals és informar el públic dels esdeveniments mundials. No cau dins la nostra esfera d'acció l'entrar en consideracions respecte les conseqüències que pot reportar la seva mort, que és comentada, elogiant o censurant els seus actes, segons siguin les idees dels periòdics que s'en fan ressó. Poques vegades, però, la premsa havia retut uns honors pòstums tan unànimement elogiosos com amb motiu del traspàs del polític alemany.

I és perquè en morir el Dr. Stresseman no desapareix solament el polític clarivent; l'estadista que té veritable visió de la realitat; mor amb ell l'home d'ideals noblements sentits; l'home d'esperit altament pacifista que enfrontant-se amb els que encara pensen amb revenges i amb imperialismes que ens podrien conduir a una altra guerra com la que avui encara en patim els resultats, enlaira el penó de la pau, i aconsegueix, amb el seu gest, l'admiració i l'estima de tot el món.

Davant del cadàver d'un polític, mostrem el silenci respectuós que el traspàs al no ésser mereix. Davant del cadàver d'un home com Gustau Stresseman, ens descobrim i desitgem ferventment que el seu esperit embolcalli el pensament dels homes per a que la pau, entre ells, sigui sempre la finalitat que inspi-ri les seves accions.

T. O. C.

NOTICIARI

CLASSES A L'ATENEU

A primers del mes en curs foren inaugurades les classes d'ensenyament de l'Ateneu, que es donen sota la direcció del mestre normal D. Agustí Soler i Reus.

La matrícula del present curs és ben nodrida, tant en la classe general com en les ensenyances especialitzades de *Teneduria de llibres*, *Taquigrafia*, *Música* i *Francès*, per lo que felicitem a la Junta Directiva d'aquell centre per la tasca docent que realitza, continuadora de la que ha vingut fent l'Ateneu des de la seva fundació.

HOMENATGE A LA VELLESA

Atentament convidats pel senyor President de la Junta de Patronat, assistirem a l'acte d'Homenatge a la Vellesa celebrat en el Teatre Bosc el dia 13 del mes en curs.

L'acte, edificant i educatiu, resultà una bella festa de la qual en tindran record grat els homenatjats.

Dedicat als treballadors del mar, es feu extensiu a tots els vells, per lo que representà un homenatge d'amor i de veneració als qui pels seus anys mereixen l'enaltiment a que s'han fet creditors durant la seva vida.

Ens adherim cordialment a l'homenatge.

SPORTIVES

En tancar aquesta edició, el nostre equip de fútbol es troba classificat en el lloc tercer del torneig de Campionat entre els equips de Segona Categoria Preferent. El lloc que ocupa, assolit de bell antuvi en començar la lluita, permetrà que en finalitzar aquesta, i creiem que així serà, d'enfrontar-se amb equips el nom dels quals és ben prestigiós.

REGRACIAMENT

Del senyor President de «Riegos y Fuerza del Ebro, S. A.», D. Frank Fraser Lawton, i per mediació del representant de l'empresa esmentada, en aquesta vila, i estimat amic nostre, D. Anton Urgellés, hem rebut un fullet acuradament imprès en els tallers tipogràfics «Oliva de Vilanova», en el qual, demés de formoses fotografies de les estacions hidroelèctriques i de les centrals tèrmiques que funcionen a la regió catalana, propietat d'aquella important compa-

nyia, es dóna una informació de cada central amb dades referents a la riquesa hidràulica de Catalunya, els preliminars de les obres per a l'utilització d'aquesta, i instal·lacions i embassaments fets per l'aprofitament de les aigües dels rius Flamisell, Noguera Pallaresa, Segre i Ebre.

Agraïm l'atenció.

INVITACIÓ

Acusem rebut, amb les presents ratlles, de la invitació que ens ha fet, en atent comunicat, el senyor President de la Joventut del Foment del Treball, per assistir al concert que, a càrrec del *Quintet Costa*, de Badalona, anuncia l'esmentada entitat, per al dia 31 del mes en curs.

Estant ja tancada la present edició el dia de la celebració de l'acte, és un deure nostre agrair l'atenció, prometent donar una nota de l'esmentada vetllada musical, en el número vinent.

D'ALTRES PUBLICACIONS

De *Fruïcions*, portantveu de l'Associació Obrera de Concerts, el fundador de la qual és l'insigne Pau Casals, transcrivim la següent nota, a títol d'informació amena :

«*Curiosa definició del Piano.* — Un ric persa, que viatjà per Europa, en una lletra als del seu país definia el piano d'aquesta manera :

Els europeus tenen a la casa llur i a altres bandes de reunió, una mena de bèstia molt estranya. Algunes vegades els homes, però sobretot les dones i fins els nens, s'asseuen davant d'ella, i aixafant-li la cua amb els peus i picant-li les seves dents blanques amb els dits, l'obliguen a cantar. El seu cant, més fort que el de qualsevol ocell de la Pèrsia, és, tot amb tot, prou melodiós. El monstre no mossega ningú, ni tan sols es mou, i això que no el tenen lligat.»

MALALT

Fa molts dies es troba malalt el nostre benvolgut amic i consoci D. Vicens Virella i Jacas, redactor del nostre BUTLLETÍ i ex president de l'Associació.

Desitgem que tingui un prompte i complet guariment.

NECROLOGIQUES

Ha mort en aquesta vila el nostre compatrici D. Anton Tort i Bages, pare del nostre benvolgut consoci D. Josep Tort i Pla.

Des d'aquestes pàgines testimoniem la nostra condolença a la família del difunt.

— A la «Clínica Cataluña», de Barcelona, ha mort la nostra compatricia Emília Garrote i González, germana del nostre volgut consoci D. Francesc Alonso i González, a qui testimoniem la nostra condolença, fent-la extensiva a tota la família.

Academia COTS

MONTADA A SIMILITUD DE LAS GRANDES INSTITUCIONES
DE ENSEÑANZA COMERCIAL E IDIOMAS DEL EXTRAN-
JERO - PROFESORADO PRACTICO ESPECIALIZADO, DE RE-
CONOCIDA PROBIIDAD, EXTRANJERO PARA LOS IDIOMAS

Casa central :

Avenida Puerta del Angel, 38

Apartado 782

Teléfonos 18953 y 75303

B A R C E L O N A

CLASES SELECTAS. - Distintos salones aulas para la se-
paración de ambos sexos, con todo el confort apetecible.

ASIGNATURAS : Letra Comercial, Ortografía, Correspondencia particular y comercial, Aritmética y Cálculo Mercantil, Clasificación y Archivo, Prácticas de Escritorio, Teneduría de conformidad a las leyes tributarias y Libro de Ventas, Mecanografía en todos sus aspectos, Taquigrafía, Dibujo, Francés, Inglés y Alemán.

Clases generales, cuota módica. Clases particulares para personas respetables. Clases para la mujer, a 5 pesetas mensuales una hora diaria. Clases generales alternas para JOVENES Y SEÑORITAS, convenientemente separados, de Mecanografía, Taquigrafía y Francés, a 5 pesetas mensuales.

Cursos rápidos. **PERITAJE Y PROFESORADO MERCANTIL Y BACHILLERATO.** La Academia Cots COLOCA oportunamente a sus alumnos dignos y capacitados.

Clases a propósito para **atrasados** por efecto de enfermedad u otras causas.

Exposición Internacional : Visítese el stand de la Academia Cots, número 77, en el Palacio de las Artes Gráficas, en donde, dentro de notabilísimos trabajos hechos por sus alumnos, se expone uno de Mecanografía, considerado como único en el mundo por su valor y mérito, obteniendo todos los más altos elogios de las autoridades y personas eminentes, nacionales y extranjeras.

GARATGE F. PUJOL

Concessionari dels automòbils i camions

CHEVROLET

Stock complet de neumàtics de diferents marques.

Peces de recanvi.

Autos de lloguer.

TALLER DE REPARACIONS

Rambla de la Pau, 6 i 8, i Clavé, 2 - Tel. 138 :: VILANOVA I GELTRU

BANCO DE VIZCAYA

CASA CENTRAL : BILBAO

SUCURSAL EN VILLANUEVA Y GELTRÚ

PLAZA DE LA CONSTITUCION, 14

Capital	Ptas. 50.000.000
Reservas. . . .	, 37.000.000
Balance	, 1.746.232'47

Sucursales en las principales poblaciones de España

OPERACIONES QUE REALIZA ESTE ESTABLECIMIENTO :

Cuentas corrientes { a la vista
Especiales

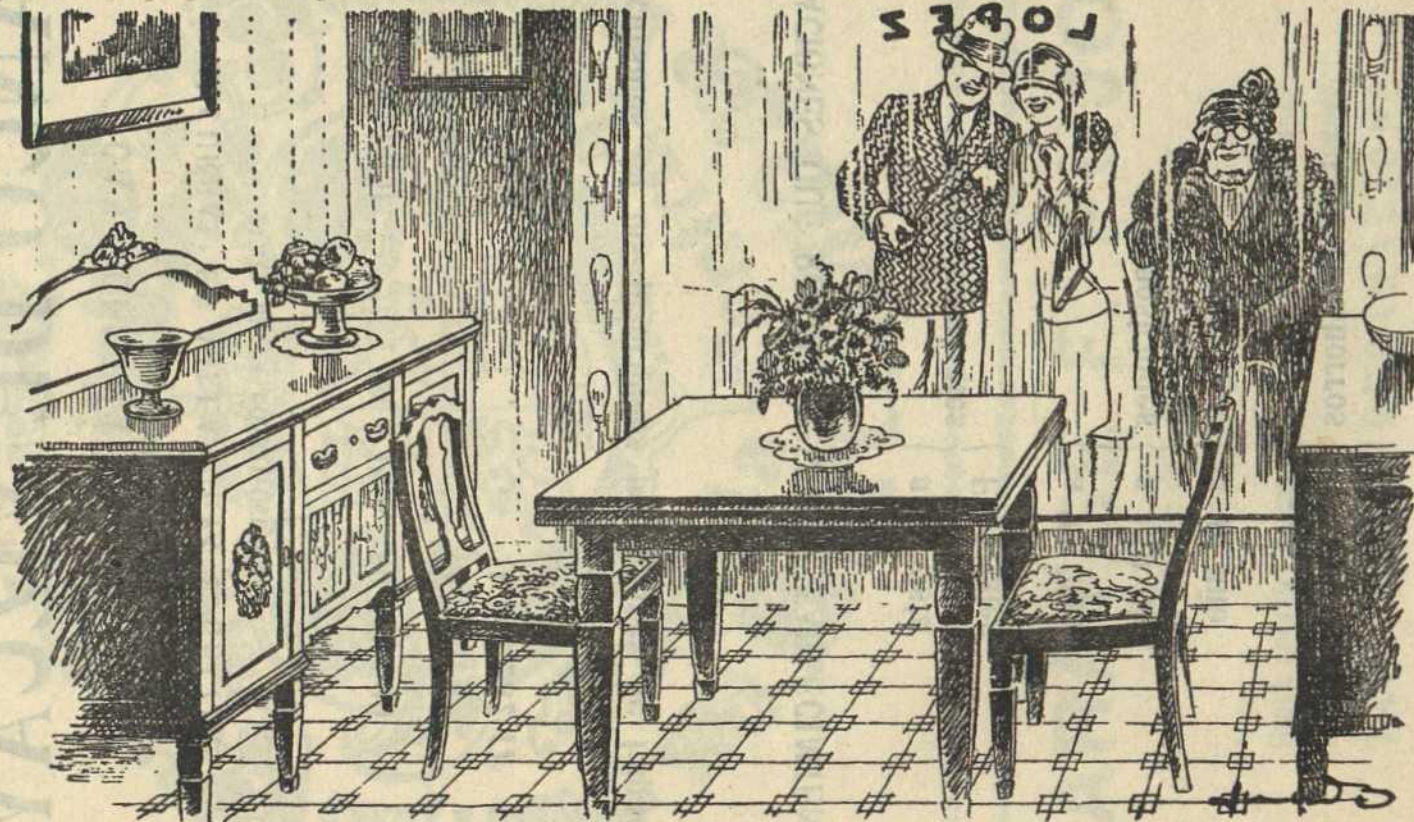
Imposiciones { a 90 días
a 180 días
a un año

Caja de Ahorros { Serie A
Serie B

y toda clase de operaciones de Banca y Bolsa.

MOBLES

J. LÓPEZ
Carrer del Carme, 44: Barcelona

- ELLA. Quins mobles més bonics!, són els únics que m'han agradat.
— ELL. No hi ha dubte, la casa López és la millor i la més econòmica.

Agència-Dipòsit per a la comarca :

Magatzems de J. PUIG I BENASACH

Forn del Vidre, 5 - Telèfon 147

VILANOVA I GELTRU

CALZADOS
MINERVA, S. A.

VIA LAYETANA, 30
BARCELONA